

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hova az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-56 szám
I. EMELET
 hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 15

M. kir. rendőrállam.

Pécs, 1895. május 24

Ha végig lapozzuk Magyarország történelmének lapjait, sok szomorú dolgot találunk ott feljegyezve: idegen ellenség pusztítását, testvérharc dulasát, még árulást is, de egyet nem találunk: a véleményszabadság lenyugozását a törvényes formák felhasználásával, mert a magyarság jellemével ellenkezett mindig az eszme börtönre vetése, bármilyen alakban is nyilatkozott az meg, a meggyőződésnek pallos által való elfojtása, lett légyen bár az a meggyőződés ellentétben álló a nemzeti közhangulattal.

A magyar nemzetnek ez az igazi szabadelvű jellemvonása volt oka annak, hogy a középkor sötét századaiban, a mikor egész Európában az inkvizíció máglyái fényes lánggal égtek s a kényurak bakói elfáradtak a politikai bűnügyek áldozatainak kínzásában és kivégzésében, nálunk sem a vallásüldözés, sem a politikai vérengzés gyökeret verni nem tudott, s a mikor a hatalom idegen zsoldosai az akkori Európa eme rémeit hazánkba is átültetni akarták, a nemzet mint egy ember állt pártjára az üldözötteknek, ezek sérelmében a nemzet sérelmét látta, ha nem is osztotta a maga egészében az elnyomatni szándékolt vallási meggyőződést, vagy politikai törekvéseket.

A magyar nemzet eme dicső hagyományait meghazudtolni a legujabb magyar kormányoknak s az ezeket támogató „szabadelvű pártnak“ jutott osztályrészül.

Ezek a kormányok és ez a párt két év óta a vallás-politikai téren annyira kimeríti szabadelvűségét, hogy a közélet minden egyéb ágára nem jut belőle semmi; az egyéni szabadság s a politikai jogok megnyirbálásában tetszeleg magának, békóba ver minden szabad mozgást, csak a kormány magasztalásában, bizalmi tüntetések rendezésében van még az egyéneknek, egyesületeknek, törvényhatóságoknak feltétlen szabadságuk.

Az ellenkező vélemények szabad nyilvánulásának szeretete azelőtt sem jellemezte valami tul-

ságosan ezt a pártot, s a párturalmi rendszernek Tisza Kálmán által történt meghonosítása óta sem a közpályán, sem a magánvállalkozás terén nem boldogulhatott az, a ki nem volt feltétlen támogatója az uralmat monopolizáló pártnak, de legalább „kiabálni hagyták“, nem üldözték rendőri zaklatással, nem fenyegették börtönrel, ha beszélt vagy irt a kormány ellen.

Most azonban már a rendőrség avatkozik minden dolgunkba s az államügyész a paragrafusok egész tömegét zudítja árva fejünkre, ha a keserűség kissé erősebb színeket ad ecsetünkre érzelmeink és állapotaink festésénél. Ha nemzeti kegyeletünknek akarunk impozáns kifejezést adni, elzárják előlünk a főbb vonalakat, nehogy „a közlekedést akadályozzuk“; ha nemzeti ünnepet tartunk, az abban való részvételtől eltiltják véreinket, kik a m. kir. államnak szentelik egész tevékenységüket több-kevesebb fizetésért, mert a magyar állam tisztviselőinek nem illik a magyar nemzet kegyeletos és hazafias ünnepeiben résztvenni, lévén az állam és a nemzet nálunk ma már nemesak különböző, hanem egymással ellentétes fogalmak, legalább a hatalom kezelőinek felfogása szerint.

Azelőtt évtizedeken keresztül nem volt annyi királysértési per, mint most a legutóbbi fél év alatt. Hát a magyar nemzet talán levetkőztette hagyományos királyhűségét és lojalitását, hogy a király iránti hűséget és tiszteletet csak a porkoláb segítségével lehet megőrizni?

Nem, és százszor is nem ez az igazság!

Azok ássák alá a korona tekintélyét, kik az ily politikai perek tömeges forszírozásával elhiteik az országgal és a külfölddel, hogy nálunk a királyi tekintély csak ily utakon védhető meg. Persze az ily perekre szükség van azért, hogy Bécsben elhittethessék, mikép nélkülök Magyarországon kiütne az anarchia.

A napokban volt száz éve, hogy Martinovits és társai a verpadon lakoltak azért a bűnükért, hogy a szabadság, egyenlőség, testvériség eszméinek akkor egész Európát átlengető fuvallatától meg-

ittasultak. Nemzeti színházunk egy nagy művésznője minden szépért és nemesért lelkesülő kedélye érzelmeinek engedve, koszorúval, virágokkal díszítette fel a verpad áldozatainak nyugvó helyét, s ime azonnal ott teremnek a m. kir. állam rendőrei, letépi a koszorút a száz év óta porladozók sírjáról, felírják a művésznő nevét, lakását, hogy majdan bíró elé állithassák, hogy lakoljon szörnyű bűnéért, ha majd kifundáltak rá egy paragrafust.

Itt van a Szeless esete. Nincs az a rablógyilkos, a kinek jobban utána vessen magát a m. kir. rendőrség, mint ennek a rajongónak, mert egy politikai jellegű vétséget követett el. Szeless külföldre menekül, de a magyar állam, melyet a külföld, mint ilyent soha sem ismer, a mikor államiságunk és nemzeti érdekeink elismeréséről és védelméről van szó, ez a magyar állam kinyújtja oda is kezét utána, hiszen oly szörnyű a bűne, erőszakos uton akarta elérni azt a célt, a melyet szépszerével megvalósítani az egész nemzet egyik hő vágyódása.

De ebben a hajszában kemény leckét kellett elszenvednie az üldözö m. kir. rendőrállamnak. A szabadságszerető francia állam, mely oly szerencsés, hogy egy a francia nemzettel, megtagadta az üldözöttek kiszolgáltatását, bármennyire iparkodott is kormányunk Szelessnek bombavetői minőségét az anarchisták ellen küzdő francia kormány előtt kiszínezni.

A francia kormánynak kellett megtanítania a magyar államférfiakat arra, hogy a Hentzy-emlék megtámadója még nem esik egy tekintet alá a társadalmi rend felforgatására, a békés polgárok tömeges legyilkolására szövetkezett anarchistákkal.

Nem csinálhat tehát politikai mártírt Szelessből a böles kormány, s ez talán szerencséje is az országnak, bár Bánffy egy érdemmel kevesebbet is fog felmutathatni Bécsben; nő de ez az egy hiány az érdemek dús koszorujában talán nem is fog szemet szúrni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Árnyas erdő . . .

Árnyas erdő közepében
 Kicsiny gúnyhó gubbaszt,
 Teteje moh, oldala sár,
 Ablakán a szél ki-be jár,
 Ki nyujthat itt vigaszt?

*

Csendes ének hallik néha
 A szegény hajlékból:
 Meg-megállok, elmélázom
 Az éneken — s e kis házon
 Mely ilyen vig rég volt.

*

Bogárszemű kis leányka
 Dalolj csak — oh dalolj,
 Hadd hallgassam az éneket
 Kincset adott az ég neked,
 Oh kérlek csak dalolj!

*

Évek multak, évek jöttek
 Nem szól már az ének
 A gúnyhónak szép lakója
 Kis bölcsőjét húzza, tolja . . .
 — Milyen is az élet?!

Molnár József.

Az ideál.

Riporter volt egy nagy lap szerkesztőségében. Reggeltől éjjelig dolgozott, éjjelután pedig valamelyik kávéház márványasztalára irt hangulatos verseket lángoló szerelemlől, szenvedélyek duló viharáról, ideális és keserű hősről és hősnőről.

Mert ő éjjelután is tudott költeni, igazi modern poéta volt, kinél a szerelem mámorát, a csók bűbajos nektárát, a csendes magányban, édes boldogságban beköszöntő muzsát eléggé jól helyettesítette az erős, izgató tea, kávé, a gyilkos zöld abazinth s az olesó, rossz szivarok, mely izgatószernek együttes hatása a kifáradt agy ezernyi rugóit csodálatos diszharmonikus mozgásba hozta.

Forrít; agyában örületes versenyfutással üzték egymást a zseniális gondolatok s a mit sikerült papírra vetnie, nagy volt és mély, de rendszertelen, élvezhetetlen, csekély értékű, mint egy szépen csiszolt, de szétzuzott hatalmas gyémánt apró darabjai. Érezte magában a tartalmat, tudta tehetségét, de képtelen volt alkotni: olyan volt, mint a ki még nem találta meg önmagát.

Lángoló szerelemlől, égő szenvedélyről énekelt, de nem tudta, hogy kibe szerelmes. Előtte lebegett az ideál, de még soha nem találkozott vele. Pedig kereste mindenütt: a színpadon, a józan polgárok és kis hivatalnokok erényes leányai között, elment a ferenciek templomába a vasárnap déli misére, de az arisztokraták között sem találta, kereste az aszaltalon, jégen, bálakban, hangversenytermekben, mindenütt — de nem találkozott vele sehol, sehol.

Egy kódós novemberi estén a szerkesztő rossz kedvében őt bizta meg, hogy utána járjon valami hír alaposságának. Szokása szerint ábrándokba me-

rülve haladt az utcákon; azt sem tudta, hol van, csak ment keresztül az utcákon, szinte öntudatlanul. A kerepesi-ut nyüzsgő zaja se tudta kiragadni ábrándjainak világából. Egyszerre azonban élénk szóváltás vonta magára figyelmét.

— Hagyjon el; mert rendőrt hívok! — szólt egy fiatal, alig 18 éves lány kísérlőjéhez.

— De kérem nincs oka rá, hiszen tudhatja, hogy én semmi rosszat nem akarok . . .

Elég volt ennyit hallania, mindjárt tudta, hogy aszfaltbetyárral van dolga, aki szerencsét akar próbálni egy szegény leánnyal, aki nem üzheti azt a luxust, hogy kísérlőt tartson, ki őt az éj lovagjainak szemtelen tolokodásai ellen megvédelmezze. Egy tekintet a leány arcára, ártatlan remegését elárluló szemre s mindjárt meg volt róla győződve, hogy ez az erélyes tiltakozás nem ingerlő cselofogás.

Udvariasan, de határozottan felszólította a monoklival felfegyverzett urat, hogy esti sétáját egyedül sziveskedjék folytatni s a fiatal leánynak felajánlotta kísérlését.

A leány valahol künt, a város végén lakott, s látva, hogy nem „olyan“ gavallérral van dolga, sietett köszönetet mondani a közbelépésért. Azok közül a házimester-leányok közül való volt, a kik véletlenül szebbnek és értelmesebbnek születtek, mint a többiek s a kiket a szülőknek ritkán szeretete, gyakran nagyravágyása úgy akar megmenteni sorsuktól, hogy taníttatják és színésznőnek szánják őket.

Mikor a ronda régi ház előtt elváltak egymástól s a leány besurrant a kapun: utána nézett s érezte, hogy az ideált megtalálta. Nem járt utána, hogy a rábizott hír „légből kapott és minden tényleges alapot nélkülöző koholmány“-e, be se ment a redakcióba, künn kószált az egész éjjelen a Ferenc-

* **Honvéd altisztek jutalmazása.** Az európai hadseregek mindegyike tudvalevőleg igen nagy gondot fordít arra, hogy az altiszteket minél hosszabb ideig tartsa meg a szolgálatban, hogy ezáltal használatosságuk növekedjék. Az összes nagyhatalmak ebben az irányban tényleg igen messze menő intézkedéseket tettek és a cél elérésének legalkalmasabb eszköszül az altisztek anyagi helyzetét javították, így buszítva őket a szolgálatban való megmaradásra. A magyar honvédségben tudvalevőleg szintén már régen és igen erősen érezhető az altisztváni hátrányai, de mindaddig semmi sem történt e helyzet javítására. Most — mint jó forrásból értesülünk — a honvédelmi miniszterium végre elszánta magát arra, hogy ebben az irányban tenni fog valamit, mert a magyar honvédség korlátolt számú tisztállományában háború esetén származó hiányok pótlására amugyis az altisztek vannak kontemplálva. Ezért tehát a miniszter az altisztek között jelenleg kiosztott jutalmak helyett valamennyi honvéd gyalogszádnál és lovasszádnál egy-egy jutalomdíjas altiszti állást fog végleg rendszeresíteni és állandóan fentartani. E jutalomdíjas helyek rendszeresítése évenként mintegy 70—80,000 forintba kerül, s a jutalomban kiváltképpen a régebben szolgáló altisztek (örmeesterek és szakaszvezetők) részesülnek.

* **Az utolsó ülés.** Ugy a képviselőház, valamint a főrendiház szerdán, május hó 29-ikén tartja meg a nyári ülést előtti utolsó ülését. Ezen az ülésen olvassák fel a királyi kéziratot, mely az országgyűlést szeptember 25-ikéig elnapolja.

Hirek.

Pécs, 1895. május hó 24.

— **(Az Inczedy-jubileum)** rendező bizottsága tudatja az érdekelt volt tanítványokkal, hogy a jubiléumnak átnyújtandó emlékalbum elkészülvén, az aláírások holnaptól kezdve a városi jegyzői hivatalban (Városház-épület I. emelet 22. ajtó) egész napon át a hivatalos órák alatt eszközölhetők. Az album maga valóságos remeke a helyi iparnak, természetesen színű borjubőr kötésben, aranyozott sarkokkal és a jubiléum monogramjával, az első katonai lapon gyönyörű akvarell emblemák közt van az ajánlás, azután két lapot foglal el a folyóirással készült üdvözlő szöveg, a mit az aláírások hosszú sora követ több lapon keresztül. Minden egyes lap megfelelő szabadkézi rajz keretben van. A díszes albumot Rihmer János helybeli könyvkötő iparos készítette.

— **(Öngyilkos káplár.)** Hatalmas lövés dördült ma el a „Krajcár-kaszárnya“ egyik szobájában; Friedländer Jakab 44-ik ezredbeli káplár szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Hanyag, könnyelmű katona volt, ki már több ízben lakolt feleletességeért. Még mult év nyarán történt, hogy Friedländer az ezredpénztárból 80 frtot elikkasztott, a miért is méltó büntetésben részesült: 6 hónapig garnizon áristomban ült, de le nem fokozták rangját.

város utcáin s a Dunaparton, ábrándos terveket szöve s átadva magát annak a fájdalmas-édes érzésnek, mely akkor fog el bennünket, ha valami nagy, nagy kincset találunk, de még nem tudjuk, a miénk lesz-e?

- Hát igazán szeret? Nem úgy, mint azok?
- Igazán. nagyon szeretlek!
- Utánam jön?
- Utánad megyek!

A vonat megindult, s úgy utána bámult annak a kupéból kihajló, szőke froufrouval koronázott rózsás arcnak, hogy a konduktornak kellett félrevonni, ne hogy a következő vonat mozdonyának forró gőze megpörkölje.

Még aznap bucsut vett a szerkesztőségtől. Könynyű volt a bucsu; ki veszi észre, ha egy riporter távozik? Másnap új jön helyébe, s harmadnap már a nevét is elfeledték a réginek. Azon a harmadik napon pedig a begavári jólszervezett szintársulat egy új tehetséggel gyarapodott, a ki szerencsére egyelőre nem kért fizetést.

Pár hónap mulva azonban már egész tisztességes gázsit kapott az új tag, majdnem annyit, mint a szőke drámai szende. Természetes, hogy a következő farsangon összeházassodtak.

Minek irnám én le az új házaspár boldogságát? Hiszen le se tudnám írni.

Hanem az új asszony már egy pár hét mulva azon törte a fejét, hogy miért kell neki nyomorognia most is, mikor ő eleget nélkülözött már házmesterleány-korában? Az öreg házmesteren már igen erőt vett a pálinka, a mama meg már nem akart jogász urfiakra mosni, ő, a kinek ünnepeit művésznek a leánya! Az öregeket is nekik kellett eltartani, a szinpad ruhák is igen sokba kerülnek, az esküvőre is 40 százalékos pénst kellett félvenni s így a gázsit még mindig szőnyű kicsinynek bizonyult.

Mióta az ünnepeit művésznek asszony lett, tap-

ról. E büntetésen nem okult a könnyelmű, fiatal katona, mert tavalyi bűnét egy ujjal tetézte, a reá-bizott legénységi dohánypénzt ellumpolta, pótolni hamarjában nem tudta, ez okozta azután gyászos halálát. — Nehány nappal ezelőtt történt, hogy az említett pénzt valami kurta korcsmában elmulatta, elkártyásta, folyton biztatva magát, — majd kérek hazulról, aztán rend lesz. Még egy félnap választotta el amaz órától, melyen leszámolnia kellett volna: sürgönyözött szüleinek, majd néhány rokonának, de mindenhova eredménytelenül. Ma reggel végre belátva rettenetes helyzetét, gondolva a katonai szigorra, melylyel tetéért sújtják, felkelt reggeli 5 órakor, bucsut vett a keserves katonaelettől s szolgálati fegyverével homlokra lötte magát — meghalt. A zajra összefutott az egész kaszárnya, jelentést tettek a felsőbb közegeknek s a holt katonát beszállították a katonai kórházba. Némelyek állítása szerint nagyrészt felebbvalói türelmen szigora üzte Friedländer a halálba, de mi ez állítást nem akceptáljuk. Mint értesülünk, az öngyilkos harcost holnap kísérik örök nyugalma helyére.

— **(Droguista-üzlet Pécsen.)** Mint értesülünk, legközelebb egy gyógyfűszeranyag üzlet fog városunkban létesülni. A városi tanács felterjesztése folytán ugyanis a belügyminiszter Karresz György és Gelltsch Frigyes budapesti lakosoknak ilyenmű üzlet felállítására adott engedélyt. A droguista kereskedések már az ország minden nagyobb városában meg vannak honosulva s így ennek felállítására is csak városunk haladására mutat.

— **(Jóváhagyott alapító oklevél.)** A Gründler Ede és neje, született Horváth Anna által a Rudolfinum, a városi szegényház és a létesítendő pécsi szeretetház céljaira tett alapító okleveleket a belügyminiszterium ma érkezett leiratával jóváhagyta. E három alap, mely eredetileg 29.487 frt 21 krt tett ki; ma már 38.547 frt 28 krra növekedett a kamatok kamatjával.

— **(A „Pécsi dalárda“ majálisa.)** Hosszas előkészületek s várakozás után végre bekövetkezett május 22-ike, szerda — a „Pécsi dalárda“ majálisa. Vészes felhők tornyosultak délután felé az égen, talán hogy visszariasszák a mulatni vágyókat a kirándulástól, de biz nem sikerült, mert a város színe-java ott volt, ott mulatni éjjelutánig a Scholtzféle Abbaziában. Nem zavarta a mulatókat legkevésbé sem a mogyoró nagyságu jég, záporosó, mi a pavilon üvegfalát verte, csakis mikor a nem épen vízmentes tetőzetről hideg vízcseppek hullottak alá a fehér asztalnál ülő hölgyekre — ez okozott némi pánikot. Elérkezett az esti 7 óra. Az estét mintegy megnyitandó, a pécsi dalárda és Hoffer női énekkara énekelt szebbnél szebb dalokat, majd a katonazene szórakoztatta a jelenvoltakat, végre 8 óra után megkezdődött a hiányozhatlan — tánc. A pazarul megvilágított terem csak úgy hullámozott a világos ruhás lánykaktól s ugrifüles fiatalemberektől, kik szokatlan jókedvvel táncoltak; jelenvolt tudósítónknak a következő hölgyeket sikerült feljegyeznie: Asztalos Lujzika, Ehn nőv., Eötvös Ilka, Fenyvessy Irén, Hillebrandt Janka, Hoffner Viktória, Imre M., Jilly Olga és Böske, Jeszenszky nőv., Kindl Gizuska, Martinec Karola, Obetko Gizella, Orf Mariska, Reberics Gi-

szot sokkal kevesebbet, virágokat pedig egyáltalán nem kapott, a Begavári Híradó kritikusa is egyre több hibát talált hangjában és játékában, a minek következményeként az élelmes direktor gázszállítását emlegetett. Most már sokszor el-gondolkozott rajta, vajjon csakugyan jól értékesítette e ifjúságát?

Egy napon, mikor először huzott foltos cipőt, hogy a nyolc órai próbán jelen legyen, nem ment a színházba, hanem kiment a Bogdán partjára s ott sétált délig, folyton arra gondolva, hogy mily rengetegül gazdag az a Zimányi kapitány, a ki — leszámítva azt, hogy a cs. és kir. kamarás — még igen csinos ember is. Az igaz, hogy sohasem vette volna őt nőül, no de hiszen egy olyan közepes tehetségű színészhez, mint a férje, nőül mehetett volna — azután is. Eh, ugyis színház a világ, ha már játszani kell, miért ne játszunk inkább vigjátékot, mint erkölcsös tragédiát?!

— Igen, te is csak olyan hitvány asszony vagy, mint a többi!

— De kérlek, honnan ez a vád?!

— Csak csöndesen, kedvesem; hisz ugy is tudom, hogy mindig Desdemónában arattad legzajosabb sikereidet. Hanem most nem játszunk. Beszéljünk okosan. Miből fizetted ki ezt a váltót?

— A szemtelen! Hát neked adta oda?

— Természetes, hisz a kölcsönt én vettem föl.

— Nos, ha botrányt akar, csak kezdje; essünk át rajta minél előbb. Készen vagyok rá!

— Csalódom kedvesem. Tudod, Othellót sohasem tudtam eljátszani. Csekélység az egész. Számárság minden poézis. Kiestél a szerepedből, a melyet az én családi drámámban kellett volna végig játszani. Egy fals jelenet, ennyi az egész; s a mi fő: rosszul volt színre hozva, mert látod: rá jöttem a dolagra. Tudod mit? Kiestél a szerepedből, a melyet neked szántam — hát ne játszsd tovább!

zella, Soóstö nőv., Schwartz Sárika, Schlauch nőv., Weidinger Etike stb. A négyeseket 40 pár táncolta.

— **(A pécsi jogakadémia Olvasóköre)** f. hó 22-én, aszerdán, d. e. 9 órakor tartotta a lyceum nagyerőműben évszázadi közgyűlését. A szép multtal dicsekvő egyesület az évi működésében nagy szerepet játszott közéletünk minden tevékenységében, mi tisztviselő karának és most lelépő elnökének, ifj. Reberics Imrének buzgó s önzetlen fáradozását dicséri. Az egyesület szellemi életét és anyagi erejét feltüntető jelentések tudomásul vétele után Reberics Imre köszönte meg a beléje helyezett bizalmat, s midőn elnöki tisztjét választói kezébe letette, elbucszott egyuttal tőlük, mint volt joghallgató kollégáitól is. — Az egyesület szünidei bizottságának elnökévé a közgyűlés Bész Gyulát választotta meg, ki mellett Klausz Endre, Mihálffy Dénes és Zöld Aladár joghallgatókból álló tisztviselő kar működik.

— **(Tanfelügyelő a káplán ellen.)** A báttaszéki községi iskolaszéket még mult évi szeptemberben újra választották, Rill József kir. tanfelügyelő azonban (ki nemrég Tolna vármegyéből Hont vármegyébe helyeztetett át), az új iskolaszéket kifogásolta, működését felüggesztette és gondnokságot nevezett ki, csak azért, mert a báttaszéki r. k. káplánt is beválasztották az iskolaszékbe. Az iskolaszék elnöke Holndonner Ferenc plébános a tanfelügyelői önkénykedést figyelembe nem véve, rendszeresen megtartotta az iskolaszéki üléseket, s ezekről a felvett jegyzőkönyveket hűségezen be is terjesztette a királyi tanfelügyelőhöz, ki azonban azokat nem hagyta jóvá, következésképp az iskolaszék határozatát nem is érvényesíthette kilenc hónapon keresztül. Az új tanfelügyelő Tihanyi Domokos sürgős felterjesztést tett ebben az ügyben a miniszterhez, honnan most az a válasz érkezett, hogy a r. k. káplán igen is lehet a községi iskolaszéknek rendes tagja. Végre tehát ez az ügy a báttaszékiek örömeire be lett fejezve, kik többszörösen a nyilvánosság előtt, hírlapokban mutatták ki Rill József kir. tanfelügyelő igazságtalan eljárását. A nevezett kir. tanfelügyelőnek különben is azért kellett Tolnavármegyéből mennie, mivel a fennemlített eseten kívül más helytelen intézkedések által is összeütközésbe jött az iskolai hatóságokkal.

— **(Most itt vagy!)** Babits Márkó és Dararsác Márkó dályoki lakosok iskolásgyerek koruk óta halálos ellenségek voltak, gyűlölték egymást, mintha csak egymás vesztire alkotta volna őket a teremő. A kölcsönös gyűlöletet elfojtották magokba, míg lehetett, de egy kedvező alkalom megtörte a gátat — agyba főbe verték egymást. Mult év őszén történt, együtt ittak a falu korcsmájában, s folyton civakodtak, végre későre járván az idő, hazafelé indultak. Mikor Benics Pávó házához értek, elkiáltja magát Babits Márkó: „Most itt vagy!“ — s ezzel késsel szurkálni, majd útni kezdte a védtelen Dararsác Márkót, ki a kiállott verés után 20 napig nyomta az ágyat. A kir. törvényszék 9 hónapi fogságra ítélte a brutális Babitsot. Az ítélet ellen felbevezett.

— **(Május hónap és a házasság.)** Ezt a két nagyon különböző dolgot egy cseh közmondás révén emlegetik így együtt, a mely közmondás azt

Az asszony csak bámult. Valami heves jelenetet várt, s a közönynek látszó higgadság épp úgy meglepte, mint sértette női hűségét. A régi, az ártatlan világ derűjéből fel feltűnt előtte egy-egy sugár, s könyvek toltak kék szeméibe.

A férj vigasztalta. S míg valami nyugalmat szinlelő s varázsoló keserű filozófia nyilatkozott meg szavaiban, lelke messzejárt, látta, hogy az ideálok nem husból és vérből valók, nem tényleg létező lények, csak fantaziánk festi őket a semmibe. S ez a keserű filozófia mintegy feloldotta előtte az egész poétikus világot, a színek elhomályosultak, a nagyságok eltűnedeztek, s szürke, egyenletes valaminek tűnt fel előtte a világ, a melyet éppen a forgó keringés, a mozgás, az élet tett szürkévé és egyenletessé. Hirtelen úgy érezte, mintha agya összes idegei megfőttek volna; megállott a gépezet, megszűnt a gondolkodás, s mikor fölébredt, érezte, hogy finomabb idegei örökre megbénultak, s a finomabb érzésekre, a poézisnek, az élet e fűszerének élvezetét megváltozott, borzasztóan közönséges mindennapi ember lett.

S míg ez az örületes processzus végbement lelkében, az asszony sirt, egyre sirt. Majd lekasztotta a fogasról felöltőjét, fölvetette, s menni akart. Az ajtóból még egyszer visszanézett. A lenyugvó nap utolsó sugarai bekandikáltak az ablakon, s a kisirt szemű asszony sápadt arcát megvilágították. S oly szép volt az a telt arc, oly bűvölők azok a bánatos szemek, hogy a férj mindent feledve s szenvedélyekkel eltelve rohant hozzá s ölelte, csókolta, oly forrón, mint azelőtt soha...

... Hanem azért másnap mégis főbe lötte magát.

Szabó László.

tartja, hogy: „Májusban házasodni annyit jelent, mint meghalni.“ Csodálatos, hogy ez a babona a legműveltebb nemzedéknél is el van terjedve, de azért Marseilleban a múlt év május havában is volt 94 esküvő. Csak hogy a párok legnagyobb része épen a babonára való tekintetből már április utolsó napján „leházasodott.“ Már Ovidius is óva intette a házasulókat e hónaptól. Plutarch is visszatartotta a fiatal szerelmeseket a májustól. Tassoni olasz költő megírta, hogy azok a nemesek és urak, a kik májusban esküdtek, nemsokára meghaltak. Hogy miért van ez a babona, azt senki sem tudja megmagyarázni. Talán azért, mert a május, az április és június — a szerelem és házasság hónapjai — közé esik? Vagy talán onnan származik e babona, mert a természet ekkor éled fel újra, de a fagy éjjelenként kiöli az ujjászültetett növényzetet?

— **(Évzáró vizsgálatok.)** A Pécsi Izs. Iskolaszéknek folyó évi májusi hó 15-én hozott határozata értelmében a helybeli izs. tanulók ez idei évzáró vizsgálatai a következő sorrendben fognak meg tartatni. Hittani vizsgálatok. a) A kir. főreáliskolában. 1. Kedd, június 4-én délelőtt 10—11-ig a III. osztályban. Biztosok: Weisz Jakab, Naschitz Adolf. 2. Csütörtök, június 6-án délelőtt 11—12-ig a II. osztályban. Biztosok: Weisz Jakab, Spitzer Lajos, Dr. Perls Ármín főrabbi, Dr. Tolnai Vilmos. 3. Péntek, június 7-én délután 2—3-ig a VII. osztályban. Biztosok: J. Engel József, Dr. Nemes Vilmos, Dr. Kaufer Jenő, Dr. Perls Á. főrabbi. 4. Hétfő, június 10-én délután 3—4-ig az V. és VI. osztályban. Biztosok: Spitzer Lajos, Dr. Nemes Vilmos, Porges Ede, Dr. Perls Ármín főrabbi. 5. Hétfő, június 10-én délután 4—5-ig az I. osztályban. Biztosok: Blauhorn Izidor, Dr. Perls Ármín főrabbi, Spitzer Lajos. 6. Kedd, június 11-én délelőtt 11—12-ig a IV. osztályban. Biztosok: Porges Ede, J. Engel József, Dr. Tolnai Vilmos. b) A főgimnáziumban. 7. Vasárnap, június 9-én délelőtt 11—12-ig a II., III., IV., V., VI. és VII. osztályban. c) A polgári leányiskolában. 8. Szerda, június 12-én délelőtt 11—12-ig a III. és IV. osztályban. Biztosok: Klingenberg J., János Engel J., Weisz Jakab. 9. Csütörtök, június 13-án délelőtt 11—12-ig a II. osztályban. Biztosok: Strauszer Henrik, Weisz Jakab, Spitzer Lajos. 10. Hétfő, június 17-én délelőtt 11—12-ig az I. osztályban. Biztosok: Spitzer Lajos, Naschitz Adolf, Dr. Perls Ármín. d) A közös népiszkolákban. 11. Vasárnap, június 16-án délelőtt 10—12-ig az I.—VI. osztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármín, Klingenberg J., Strauszer Henrik, Blauhorn Izidor. **Általános vizsgálatok.** Az izs. hitközség fiú- és leányiskolájában. 1. Vasárnap, június 23-án délelőtt 9—11-ig a IV. leányosztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármín, Strauszer Henrik. 2. Hétfő, június 24-én délelőtt 9—11-ig az I. fiúosztályban. Biztosok: Dr. Nemes Vilmos, Spitzer Lajos, J. Engel József, Dr. Perls Ármín főrabbi. 3. Hétfő, június 24-én délután 3—5-ig az I. leányosztályban. Biztosok: Dr. Perls Ármín főrabbi, Spitzer Lajos. 4. Kedd, június 24-én délelőtt 9—11-ig a II. fiúosztályban. Biztosok: Porges E., Naschitz Adolf. 5. Kedd, június 25-én délután 3—5-ig a II. leányosztályban. Biztosok: Dr. Tolnai Vilmos, Dr. Perls Á. főrabbi, Dr. Kaufer J., Porges E. 6. Szerda, június 26-án délelőtt 9—11-ig a IV. fiúosztályban. Biztosok: Dr. Fürst Győző, Klingenberg J., Dr. Perls Ármín főrabbi. 7. Csütörtök, június 27-én délelőtt 9—11-ig a III. fiúosztályban. Biztosok: Dr. Tolnai Vilmos, Dr. Kaufer Jenő, Dr. Perls Ármín. 8. Csütörtök, június 27-én délután 3—5-ig a III. leányosztályban. Biztosok: J. Engel J., Dr. Nemes Vilmos. 9. Szombat, június 29-én d. u. 3—5-ig a héber tantárgyakból felel a III. és IV. fiúosztály. Biztosok: Dr. Perls Á., Glass H., Spitzer Ign., Wertheimer J., Trenschniner J. Az iskola év ünnepélyes berekesztése és a jutalmak kiosztása vasárnap június hó 30-án délelőtt 9 órakor lesz.

— **(Halálugrás.)** Zsolnay Vilmos pécsi gyáros felső haviboldogasszony-utca feletti homokbányájában ma délután Reisz József napszámos ember saját vigyázatlansága folytán a néhány öles magasságu homoktömegekről leesett, de oly szerencsésen, hogy eltekintve némi kisebb karcólást, komolyabb baja nem történt.

— **(Trachoma Tolnamegyében.)** Tolnára az ulánus katonák behurcolták a trachomát s e miatt nagy félelem szállta meg a lakosságot. Ugyanis még mult ősszel jöttek Horvátországból az ulánusok Tolnára, hogy elfoglalják a nagy költségen épült lovasági kaszárnyát. Már ekkor voltak trachomas katonák közöttük, kiknek száma egyre szaporodott, hogy rendkívüli intézkedés vált szükségessé. Budapestről egy speciális orvost küldöttek le s a betegek egy részét elszállították Tolnára, a többieket pedig ott ápolták. Annak a hírére, hogy a katonák között uralkodik a veszedelmes és ragályos szembetegség, a tolnai lakosság megnyugtatóására a megyei alispán a helyszínre küldötte dr. Dragits Imre tb. főorvost, ki házról-házra járva, vizsgálatot tartott, s néhány szembajost talált is a lakosok között. A katonaságnak azután szigorúan megtiltatott, hogy a városban kívül épült kaszárnyákból nem szabad a városba

jönniök, nehogy a veszedelmes bajt elterjeszsek; továbbá Tolnavármegye törvényhatósága a katonai hatósághoz az iránt is átírt, hogy a Tolnán állomásozó ulánus ezredhez besorozott horvátországi ujoncok bevonulásuk előtt vizsgáltassanak meg, nehogy a beteget még jobban terjeszsek. Mindezen intézkedések dacára a katonaság között még mindig nagy mértékben uralkodik a trachoma, sőt — a mi legaggasztóbb — a lakosság körében is jobban terjed a rettegett betegség, úgy hogy most a trachomás betegek száma 30—40; ez természetesen egyre növeli a félelmet; mert oly veszélyes állanak szemben, hogy esetleg a hatósági zárt is el fogják rendelni.

— **(A bonyhádvidéki tanító-egyesület)** csütörtökön tartotta évi rendes közgyűlését, melyen Tihanyi Domokos kir. tanfelügyelő is megjelent. A közgyűlésnek két kiemelendő tárgya: „Miképpen ünnepeltessek meg az ezredéves ünnep a népiszkolákban?“ és „Mit tehet a tanító a szocializmus meggátolására?“ című kérdések fejtegetése képezte. Az elsőre Seiler Gábor grabóczi tanító felelt meg, a második kérdést Somogyi János ig. tanító fejtegette s különösen ajánlta, hogy a tanítók az iskolából kikerült ifjak részére esti olvasó-köröket alakítsanak, melyekben azután tartásnak előadásokat és felolvasásokat, mert így el lehet az ifjuságot a korcsmától vonni, a hol a szocializmusnak és erkölcstelenségnek melegágya van. A közgyűlést társasvacsora követte, melyen több lelkes tósti hangzott el.

— **(Lövéldőző tolvaj.)** Marocsai János viszlói lakos, ki lopásért már több ízben volt bűntetve, egy társával a szomszédos Rád községbe ment vendégszereplésre. Éppen egy gazdaember baromfi ólját tritették ki, mikor az éjjeli őrök észrevették a tolvajokat. A jómadarak futásnak eredtek, de Marocsait megcsípték, mikor a patánonk akart átugrani. Marocsai erre revolveréből lövéldözni kezdett, de szerencsére senkit sem talált. Nagy nehezen végre is leteperték a tolvajt, kinek a nagy küzdelemben az egyik szemét is kiütötték. Marocsait a siklósi járásbíróhoz kísérték.

— **(12, 13, 14.)** Mondja még valaki, hogy Barnum találmánya: a reklám nem eléggé honosodott meg Pécsen, úgy az csak sétáljon végig a királyutcán, lehetetlen, hogy szemébe ne tűnjék két szomszédos rőfös üzlet bejáratánál az a két halom karton, a mely csalogatónak van oda téve. Az innessé, mondjuk A. üzlet karton gyűjteményére félméteres nagyságban van reá biggyesztve az ar, a miért vesztegetik a karton-fajokat méterenkint. Egy nagy 14 es numerus hívja föl az arra járók figyelmét a hallatlan, „noch nie da gewesen“ árakra. Hatása, úgy látszik volt a helyén és idején alkalmazott numerusnak, mert tözsomszédja, mondjuk B. szintén rőfös kereskedő, azt tapasztalta, hogy még az ő vevői is a 14 kros arucsarnokba mennek vásárolni. Mit tehetett egyebet még nagyobb alakban rajzolt egy 13-as számot és azt reá applikálta a saját áruira. Ennek meg az lett a következtése, hogy A. től nem csak a már elhódított, de még a törzs kundschaftok is visszamentek B.-hez. De nem sokáig tartott a dicsőség, ma reggel A. ur egy még nagyobb 12 est illesztett a portékáira és így legalább 24 órára az egysúly helyre van állítva. — Szobacica és szakácsnői körökben érdeklődve várják, hogy mikor lesz kiragasztva az a cédula valamelyik vetékedő portékáira, hogy a vevő nemcsak ingyen kap belőlük egy ruhára való, de egy teljes baba staffirungot még ráadásul is.

— **(Utazás gőzcsonakon.)** Forgách és Lónya a y grófok — mint mohácsi levelezőnk írja — gőzcsonakon a Vaskapuhoz utaznak és ez utjokban tegnap érkeztek Mohácsra, honnan ma tovább utaztak lefelé.

— **(Verseny a magyar hajózásnak.)** A Dunán újabb, veszedelmes verseny fenyegeti a magyar folyamhajózást. Mint értesülünk, a Délnémet Dunai Gőzhajós Társaság, amely eddig is sikeresen működött a Felső Dunán, üzletkörét tetemesen fejleszteni akarja. E társaság részvényei eddig nagyobbrészt a berlini Deutsche Handelsbank birtokában voltak, most azonban a Drávagőzhajós-Vállalat, amely Barcon székelt, most teljesen reorganizálni akarja a Délnémet Dunai Gőzhajós-Társaságot E célból jelentékenyen megszorítják a hajós parkot, s a társaság működési körét kiterjesztik a Közép- és Alsó-Dunára is. A társaság igazgatójává Henry A. t fogják kinevezni, aki eddig a Drávagőzhajós Társaság élén volt és kiváló szakember hírében áll.

— **(Vendéglősök a szikvizgyárosok ellen.)** Mióta a szikvizadó életbe lépett, a pécsi vendéglősök el vannak keseredve; és pedig a miatt, hogy dacára, hogy a szikvizadó minden egyes palack után egy krajcárban van megszabva, a gyáros urak mégis két krajcárral csapták föl a szikviz árát. A vendéglősök ipartestülete meghányta-vetette a dolgot és elhatározta, hogy nem tűrik a szikvizgyárosok önkényes kartelljét és létesítenek szikviz-gyárat maguk, még pedig saját házukban, saját berendezéssel és saját szakértő gyártási vezetőjükkel. Ők aztán a közönségnek három krajcárjával bocsátanak rendelkezésre a fröccshöz való vizet. Az új vállalat 15.000

frt alaptőkével indul meg és részvényes csakis a pécsi vendéglősök ipartestületébe tartozó egyén lehet. A részvények már nagyobbrészt jegyesték. Bővebb felvilágosítást Skrobay István testületi pónstáros ad. — **(Kerékpáros kirándulás.)** A „Pécsi Kerékpár Egyesület“ vasárnapon, folyó hó 26-án Mohácsra kirándulást rendez. Indulás délután 1 óra 30 perckor a Bedő kávéházából.

— **(Több gondot az adókra.)** Ez év folyamán újból biztosítandó lesz a bor és sörital-adó, a hus- és cukorfogyasztási adó és a szeszitalmérési adó az 1896—1898. évekre. A pénzügyminiszter sajtóságát látta annak, hogy az eme biztosításokhoz szükséges előmunkálatok fontosságára már most felhívja a pénzügyigazgatóság figyelmét is. Tudomásukra hozza a pénzügyigazgatóságoknak nevezetesen azt, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint az országban elfogyasztott cukornak és sörnek körülbelül egy harmada nem rovatik meg a cukor-fogyasztási, illetőleg sörital-adóval. E kedvezőtlen jelenség okát abban találja a miniszter, hogy az adók biztosításának alapjául szolgáló adatok nem ölelték föl a teljes fogyasztást, a mi részben a csempészkedésnek, de még inkább az adatok kinyomozásánál követett lanyha, sőt olykor fölületes eljárásnak tulajdonítható. Szükséges ennélfogva, ugymond a miniszter, hogy a sör és cukorfogyasztásra kiváló gond fordítassék s a pénzügyigazgatóságok igyekezzenek odahatni, hogy az összeírás eme cikkeknél is a fogyasztásnak megfelelő legyen. Az összeírási munkák július 15-ig minden községre nézve okvetlenül befejezendők akként, hogy a községekkel való egyezkedési tárgyalások július második felében minden fennakadás nélkül megtörténhesenek.

— **(Nehéz napok)** járnak mostanság a diákságra. Apraja nagyja egyaránt gondba borult homlokjal jár, egyik-másik bizony halványabb is a szoktnál, valamennyi csak arra vágyódik, bárcsak áteshetnék azon a néhány héten, a mely a tanév végétől elválaszt. Most van a tanévnek ugyancsak csattanós pointje: a vizsgálatok keserves ideje. A máskor oly vidám diák „kamarák“ mostanában sokkal csendesebbek, komolyabbak, egyiknek-másiknak ablakából halk morgás hallatszik ki, mint a méhkas zümmögése, a többi meg üres, a gazdájuk kiröpült, ki a szabadba, a hol kevésbé kellemetlen a tanulás. A sétaterek s szabadterek — reggelenként, délutánonként megtelnek diáksereggel, mindegyik egy-egy könyvvel a kezében jár fel s alá, vagy ül a padon s vágja, vágja, keservesen a fizikát, történelmet, vagy hasonló ádáz dolgokat, hogy még a fákon ugraló madaraknak is megessik rajtuk a szive. Különösen azok vágnak keserves arcokat, a kik bucsut fognak venni az iskola padjaitól s némi önrzettel gondolnak rá, hogy néhány hét múlva már nem kell az utcán a manzetta szájába rejtieni az égő cigarettát a tanár ur láttára. Hanem hát még hatalmasabb drukk választ el ettől az időtől, mert hát jó az, ha az embernek kezében van az érettségi bizonyítvány, de ezt a jót ki is kell érdemelni.

— **(Közigazgatási humor.)** Ilyen is van, ha egy kicsit erőltetjük a fantáziát s hitelt adunk annak a kedélyes anekdotának, melyet most szelvében beszélnek egyik szomszéd város közigazgatási büroájában.

Tudvalevőleg az aktákra indigó kéekkel rászokták nyomni a következő rövidített szavakat:

Érk.
Tiszt.
Egy.
Exp.

s hozzáteszik még néha szinte rövidítve, hogy: ref., ami azt teszi: referálta ez és ez.

Uj közigazgatási gyakornok került a közigazgatáshoz, vallására nézve izraelita, aki csodálkozva látta, hogy az egyik kezébe kerülő aktára a tanácsnok ur ezt írta: ref. Nagy Sándor.

No gondolta, ha Nagy Sándor ur az aktákon is dicsekszik a református vallásával, majd ő is megseleksi ezt a Mózes vallással.

És úgy tön, amint gondolá.

Mikor elvégezte a darabját, ráírta szép szarkaláb betűkkel, hogy: izs. Friedmann Jakab.

— **(Lelketlen anya.)** Két nő állt ma ismét a törvényszék előtt, kik a bűnök egyik legocsmányabbikát — az angyalcsinálás mesterségét űsték. Kemler Regina kapossekcsői cselédeány titkos viszonyt folytatott egy nyalka cipész egéddel, s e szerelmök folytán áldott állapotba jutott a hetyke Regina. Történt ez idő alatt, hogy szűlei látogatására Ráckozárra ment, hol is otthonléte alkalmával a véletlen Deverez Jánosnéval hozta össze, ki észrevette Kemler Reginán, hogy más állapotban van. Ajánlatot tett, hogy 3 frtért a szégyentől megmenti, mibe a megdöbbenő leány bele is egyezett. Deverez Jánosné kísérlete meghiúsult, mert néhány nap múlva egy kis leánynak adott életet Kemler Regina. Eddigi bűnét még rettenetesebbel tetézte, — elásta az ártatlan csecsemőt. A gondviselés nem hagyta megtorlatlanul e borzasztó bűnt, mert a gyanus szomszédok rájöttek ez esetre s jelentést tettek a csendőrségnek, mely a

két angyalcinálónót letartóztatta. Ma ítélte a kir. törvényszék Kemler Regina és Deversz Jánosné felett, ki ugyan mindent tagadott, — előbbi 6, utóbbit 9 hónapi fogságra ítélte. Mindketten felebbeztek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 24-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nyolc vicinális vasuti javaslatot tárgyaltak és fogadtak el a mai ülésben gyors egymásutánban, miután a Spanyolországgal kötött, a kereskedelmi viszonyok ideiglenes rendezéséről szóló egyességet fogadták el minden ellenzés nélkül. Esután

Bánffy Dezső b. miniszterelnök indítványozta, hogy f. évi szeptember hó végeig érdemleges ülések ne legyenek.

Ugron Ákos megjegyezte, hogy a közgazdaság reformjáról szóló javaslatot még le lehetett volna tárgyalni, a minek elmulasztásáért a felelőség a kormányt fogja terhelni.

A nagy többség elfogadta a miniszterelnök indítványát.

A karzaton jelen volt a dán parlament elnöke, Sofus Boegsbro is.

TÁVIRATOK.

— **Tüntetés Szeless Adorján mellett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Szeless budapesti barátai a francia főkonzul és Pázmány Dénes lakása előtt tüntetést rendeztek. Eljen Franciaország! Eljen a francia kormány! Eljen Pázmány Dénes! kiabáltak. Három foglalkozás nélküli kereskedősegédet a rendőrség elfogott, mert nagyon abcugolták a rendőrséget.

— **A kínai császár proklamációja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Times-nek jelentik Tien-Csinből: A kínai császár az éppen most közhirre tett békeszerződéssel egyidejűleg sajátkezűleg aláírt proklamációt bocsátott ki, a melyben kifejti, hogy Kinára nézve miért volt szükséges a béke megkötése. A császár konstatálja, hogy a hadsereg vezetői tehetetlenek voltak. A proklamáció végül felhívja a lakosságot, hogy a Kinában uralkodó visszaéléseket irtsa ki

és hogy a hadsereget fegyelmezni, valamint a bevételeket szabályozni kell.

— **Telefon Budapest és Belgrád között.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb kereskedelmi miniszterium elhatározta, hogy megkezdi a tárgyalásokat a budapest—belgrádi telefon létesítése ügyében.

— **Goluchowsky hallgat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowszknál több

újságíró próbált szerencsét egy egy interview iránt, de a miniszter udvariasan visszautasította. Nem hajlandó — ugymond — a delegációk összeülése előtt programjából semmit sem elárulni, majd akkor és ott részletesen fog nyilatkozni.

Laptudósok
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAISZ JÓZSEF
kiadó.

ZONGORA RAKTÁR

XXXXXXXXXX

és
kölcsonzó
INTÉZET

XXXXXXXXXX

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

ENGEL LAJOS UTÓDA

(BLANCZ JÓZSEF)

könyv-, papír-, zenemű-, író- és rajzszer-kereskedése

Pécsett, Király utca 4. az aranyhajó szállodával szemben.

Nagy választéku raktár *levélpapírosokban*, 50 drb levélpapíros és 50 drb boríték vagy 25 drb levélpapíros és 25 drb boríték elegans casettákban: *Mary Mill, High-Life, Siam, Korona papír*, stb. mindenféle divatos alakban. Ugyisint levélpapírosok virágokkal vagy alakokkal, több száz féle diszes kivitelben, a legfinomabb műizlést kielégítő bámulatos fényüzéssel, dobozonként 60 krtól 8 frtig.

Tollszárok, tollkések, papirollók, jegyzőkönyvek, tentatartók, gummi-szallagok, levélmérlegek.

Legfinomabb cigaretta-hüvelyek.

Különösen ajánlom a *LA COCARDE* cigaretta papírt, mely mentes minden egészségellenes anyagtól, hamutartalmát és súlyát illetőleg jobb minden egyéb szivarkapapírnál.

CZIGARETTA GÉP

toló szerkezetű a szivarkák készítéséhez darabja 12 kr.

Zenemű-ujdonságok zongorára, hegedűre, cziterára, czimbalomra

kaphatók

ENGEL LAJOS UTÓDA

papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.